

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

22.11.2010

B7-0627/2010

REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts, noslēdzot debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces /
Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos
paziņojumiem

saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu

par desmito gadadienu ANO Drošības padomes Rezolūcijai Nr. 1325 par
sievietēm, mieru un drošību

Charles Tannock
ECR grupas vārdā

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par desmito gadadienu ANO Drošības padomes
Rezolūcijai Nr. 1325 par sievietēm, mieru un drošību**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 (2000) un 1820 (2008) par sievietēm, mieru un drošību, ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1888(2009) par seksuālo vardarbību pret sievietēm un bērniem bruņotu konfliktu situācijās, kurā uzsvērts visu valstu pienākums izbeigt nesodāmību un saukt pie atbildības tos, kas vainojami noziegumos pret cilvēci un kara noziegumos, tostarp tos, kas saistīti ar seksuālu un cita veida vardarbību pret sievietēm un meitenēm,
  - ņemot vērā ES Padomes rīcības plānu attiecībā uz dzimumu līdztiesību attīstības sadarbībā, kam jānodrošina, ka dzimumu vienlīdzība tiek garantēta visā ES darbā ar partnervalstīm visos līmeņos,
  - ņemot vērā to, ka 2010. gada martā tika iecelts ANO ģenerālsekretāra īpašais pārstāvis jautājumos par seksuālo vardarbību bruņotos konfliktos,
  - ņemot vērā Padomes dokumentu „Vispusīga pieeja ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 1820 īstenošanai ES”, kā arī darbības dokumentu par ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325, kas pilnveidota ar rezolūciju Nr. 1820, īstenošanu saistībā ar EDAP, kas pieņemti 2008. gada decembrī, kā arī ņemot vērā Padomes 2006. gada septembra dokumentu par Cilvēktiesību jautājumu iestrādāšanu EDAP,
  - ņemot vērā 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par nespēju aizsargāt cilvēktiesības un tiesiskumu Kongo Demokrātiskajā Republikā,
  - ņemot vērā ANO dzimumu jautājumu jauno struktūru (*UN Women*),
  - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā šogad ir pienākusi 10. gadadiena ANO Drošības padomes rezolūcijai Nr. 1325, kas ir pirmā rezolūcija par bruņoto konfliktu nesamērīgo un ārkārtējo ietekmi uz sievietēm, kā arī pirmā rezolūcija, kurā tas, ko sievietes konfliktos pārdzīvojušas, tiek saistīts ar starptautiskā miera un drošības uzturēšanu, runājot par tādām savstarpēji saistītām jomām kā līdzdalība, aizsardzība, novēršana, palīdzība un atlabšana;
- B. tā kā 25. novembris ir Starptautiskā diena pret vardarbību pret sievietēm;
- C. tā kā Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1820, 1888 un 1889 pastiprina un pilnveido rezolūciju Nr. 1325, un šīs četras rezolūcijas ir uzskatāmas par saistību kopumu attiecībā uz sieviešu, miera un drošības jautājumu;
- D. tā kā šo rezolūciju īstenošana ir kopīgas rūpes un pienākums visām ANO dalībvalstīm — gan konfliktos cietušajām valstīm, gan atbalsta sniedzējām valstīm, gan arī citām; šajā

sakarā uzsverot, ka 2008. gada decembrī tika pieņemtas ES pamatnostādnes attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kā arī pamatnostādnes attiecībā uz bērniem bruņotos konfliktos, un par cīņu pret visa veida diskrimināciju pret viņiem, kas skaidri norāda, ka šie jautājumi ir ES politiska prioritāte;

- E. tā kā Eiropas Parlamentam būtu jāuzrauga gan vispārējās pieejas, gan topošā ES rīcības plāna dzimumu līdztiesībai un sieviešu līdzdalībai ES ārējā darbībā īstenošana, kā arī vadlīniju attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un bērniem īstenošana;
- F. tā kā ES būtu jāveicina sieviešu līdzdalība konfliktu novēršanā, krīžu pārvaldīšanā, miera sarunās, kā arī pēckonflikta posmā, piemēram, pēckara atjaunošanas plānošanā;
- G. tā kā ir svarīgi iesaistīt konflikta zonas sievietes un dzimumu vardarbības, kā arī diskriminācijas upurus diskusijās, lai saprastu, kādā veidā sievietes konfliktu zonās varētu labāk piekļūt darba tirgum, izglītībai un informācijai, un kādā veidā šādas misijas varētu palīdzēt sieviešu emancipācijā, lai tādējādi veicinātu viņu aizsardzību ilgtermiņā;
- H. tā kā plaša mēroga un sistemātiska izvarošana un seksuāla vardarbība ir atzīta Ženēvas Konvencijā par noziegumu pret cilvēci un kara noziegumu; tā kā izvarošana tagad ir atzīta par genocīda nozieguma daļu, kad tā pastrādāta ar mērķi pilnīgi vai daļēji iznīcināt konkrētu cilvēku grupu; tā kā ES ir jāatbalsta centieni izbeigt to noziedznieku nesodāmību, kuri vainojami seksuālas vardarbības noziegumu pret sievietēm un bērniem izdarīšanā;
- I. tā kā Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidei vajadzētu veicināt ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 1820 īstenošanu gan attiecībā uz tā iekšējo struktūru, gan ārējām darbībām un politikas virzieniem;
- J. tā kā ES ir pieņēmusi vairākus dokumentus par to, kā īstenot Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 un Nr. 1820;
- K. tā kā 2010. gads ir arī gads, kad tiek pārskatīts desmit gados sasniegtais attiecībā uz tūkstošgades attīstības mērķiem;
- L. tā kā tikai nedaudzas dalībvalstis ir sagatavojušas valsts rīcības plānu par ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 īstenošanu;
- 1. uzsver, ka Drošības padomes rezolūcijas Nr. 1325 desmitai gadadienai vajadzētu būt sākumam atjaunotai, aktīvākai rīcībai šīs rezolūcijas īstenošanā, ko nav iespējams panākt bez politiskas vadības visaugstākajā līmenī un lielākiem resursiem; visnotaļ iesaka rūpīgi apsvērt šo jautājumu pašreiz notiekošajā ES cilvēktiesību politikas pārskatā, nosakot visaptverošu valstu cilvēktiesību stratēģiju un izvērtējot ES pamatnostādnes attiecībā uz vardarbību pret sievietēm un meitenēm, kā arī ES pamatnostādnes attiecībā uz bērniem bruņotos konfliktos un visa veida diskriminācijas pret viņiem izskaušanu;
- 2. prasa piešķirt īpašus finanšu resursus, cilvēkresursus un organizatoriskus resursus, lai veicinātu sieviešu līdzdalību un integrētas pieejas dzimumu līdztiesībai ieviešanu ārpolitikā un drošības politikā; prasa, lai policijā, militārajās struktūrās, tieslietu un tiesiskuma nodrošināšanas misijās, kā arī miera nodrošināšanas operācijās tiktu iesaistīts

lielāks skaits sieviešu; aicina dalībvalstis aktīvi veicināt sieviešu līdzdalību divpusējās un daudzpusējās valstu attiecībās un organizācijās ārpus ES;

3. uzskata, ka Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidošana ir unikāla iespēja nostiprināt ES ietekmi attiecībā uz ANO Drošības padomes rezolūciju Nr.1820 un Nr. 1325 īstenošanu;
4. mudina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci un ES dalībvalstis iekļaut atsauci uz ANO Drošības padomes rezolūcijām Nr.1820 un Nr. 1325 katrā KDAP Padomes lēmumā un katrā misijas lēmumā, kā arī rīcības plānā attiecībā uz to, kā īstenot sieviešu, miera un drošības jautājumu aspektus; mudina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, ES dalībvalstis un misiju vadītājus apspriest ar vietējām sieviešu organizācijām padarīt par katras misijas standarta pasākumu;
5. prasa izveidot pienācīgas sabiedrības sūdzību iesniegšanas procedūras, kuras būtu īpaši noderīgas attiecībā uz ziņošanu par seksuālu vardarbību, kā arī vardarbību dzimuma dēļ; aicina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci ik sešu mēnešu izvērtējumā par KDAP misijām iekļaut sīki izstrādātus ziņojumus attiecībā uz sievietēm, mieru un drošību;
6. atgādina par grupveida masu izvarošanu, kas notika Kongo austrumos kalnrūpniecības rajonā no 30. jūlija līdz 4. augustam, atgādina, ka pagājušā gadā tika ziņots par vismaz 8300 izvarošanas gadījumiem Kongo austrumu daļā un ka vismaz 1244 sievietes ir ziņojušas par izvarošanu 2010. gada pirmajā ceturksnī, kas nozīmē vidēji 14 izvarošanas gadījumu vienā dienā; mudina gan ES misijas Kongo Demokrātiskajā Republikā, gan EUPOL misiju Kongo DR, kā arī EUSEC misiju Kongo DR, cenšoties reformēt Kongo DR drošības spēkus, noteikt cīņu pret seksuālo vardarbību par galveno prioritāti, kā arī noteikt par prioritāti sieviešu līdzdalības nodrošināšanu;
7. uzsver, ka traģiskā kārtā izvarošana un seksuāla vardarbība tiek izmantotas kā kara ieroči, lai pazemotu un psiholoģiski novājinātu pretinieku, un šīs vardarbības rezultātā upuri tiek stigmatizēti, izstumti un viņiem vairs neuzticas, kā arī bieži viņiem nav iespējams saņemt aizsardzību un psiholoģisku vai medicīnisku aprūpi, nedz arī tiesisko aizsardzību, kas nepieciešamas, lai vieglāk atkal integrētos pēckonflikta pilsoniskajā sabiedrībā — visu šo iemeslu dēļ šie noziegumi ir uzskatāmi par īpaši šaušalīgiem;
8. uzsver, cik svarīgi, lai ES policijas amatos un KDAP misijās tiktu iecelts vairāk sieviešu; šajā sakarā par piemēru ir uzskatāms ANO miera uzturēšanas spēku Libērijā sieviešu kontingents;
9. norāda uz to, ka jāizstrādā rīcības kodekss ES personālam, kas strādā militārās un civilās misijās, aizliedzot seksuālu ekspluatāciju kā neattaisnojamu un noziedzīgu uzvedību;
10. prasa ES valstu stratēģijas dokumentos noteikt ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 1820 īstenošanu; kā arī aicina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, Attīstības, Paplašināšanās un Humanitārās palīdzības komisārus noteikt sieviešu, miera un drošības jautājumus par ārējo finanšu instrumentu plānošanas un programmēšanas neatņemamu daļu, piemēram, tādu instrumentu kā EIDHR, ICI, IPA, bet jo īpaši attīstības sadarbības instrumenta un stabilitātes instrumenta neatņemamu daļu;

11. uzsver — Komisijai būtu jāveicina tas, lai mazas NVO varētu piekļūt Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta pabalstiem, atgādina, ka līdz šīm daudzām mazām sieviešu organizācijām nav izdevies tikt pāri birokrātiskajiem šķēršļiem;
12. aicina Attīstības komisāru atbalstīt sieviešu organizāciju darbu konfliktu skartajās teritorijās; mudina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci izmantot stabilitātes instrumenta ilgtermiņa komponenti, lai piešķirtu līdzekļus sieviešu līdzdalības veicināšanai ar mieru, drošību un samierināšanos saistītajos procesos, kā arī piešķirt līdzekļus sieviešu, miera un drošības jautājumu risināšanai visos īstermiņa pasākumos, kas tiek finansēti saskaņā ar Stabilitātes instrumenta 3. pantu;
13. uzskata, ka ES delegācijām būtu jāinformē pilsoniskā sabiedrība, piemēram, vietējās sieviešu organizācijas, par savu darbību konfliktu reģionos, kā arī jāapspriežas ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām politikas veidošanas procesā;
14. aicina nekavējoties palielināt sieviešu līdzdalību visās iniciatīvās, kuru mērķis ir rast konfliktu risinājumus, tostarp kā vidutājām, sarunu dalībniecēm, kā arī īstenojot konfliktu atrisināšanas pasākumus;
15. aicina augsto pārstāvi / Komisijas priekšsēdētāja vietnieci ieviest ikgadēju nedēļu, kuras laikā notiek apspriešanās ar sievietēm vadītājām, pēc kuras ES delegācijas sagatavotu ziņojumus un rezultātu apkopojumus, un kas papildinātu ANO Pasaules Atvērto durvju dienu sievietēm un mieram;
16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO īpašajam pārstāvim jautājumos par seksuālo vardarbību bruņotos konfliktos un nesen ieceltajai ANO dzimumu jautājumu struktūras (*UN Women*) priekšsēdētājai.